

Sygn. akt I Ns 751/16

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Brzegu Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Joanna Kurowska

Protokolant: sekr. sąd. Anita Bider

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2017 roku w Brzegu

na rozprawie

sprawy z wniosku S. S.

z udziałem (...) SA w K. Oddział w O.

o ustanowienie służebności przesyłu

postanawia:

I. oddala wniosek,

II. zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania kwotę 497,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

NA ORYGINALE WŁAŚCIWY PODPIS

Sygn. akt Ns 751/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawca S. S. wniósł o ustanowienie na nieruchomości położonej w C. S. , działka (...) dla której prowadzona jest księga wieczysta kw (...) na rzecz uczestnika postępowania (...) S.A. w K. Oddział w O. odpłatnej służebności przesyłu, której treścią jest znoszenie istnienia na nieruchomości obciążanej oraz nad jej przestrzenią urządzeń przesyłowych postaci linii napowietrznej oraz instalacji elektroenergetycznych posadowionych na tym gruncie , jak również zapewnienia uczestnikowi postępowania prawa dostępu do nieruchomości obciążonej w zakresie niezbędnym do dokonywania konserwacji, modernizacji, remontów linii elektroenergetycznych, ich instalacji oraz z prawem wejścia i wjazdu na teren odpowiednim sprzętem w niezbędnym zakresie, na czas nieokreślony, nie dłuższy jednak niż czas eksploatacji urządzeń. Nadto wniosek obejmował żądanie ustanowienia na rzecz wnioskodawców od uczestnika postępowania wynagrodzenia z tytułu korzystania ze służebności.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że jest współwłaścicielem przedmiotowej nieruchomości na której znajdują się opisane urządzenia sieci energetycznej, Działka nie spełnia swojej funkcji z uwagi na posadowione na niej słupy energetyczne od co najmniej 21 lat jednakże firma (...) SA nie wykazuje się prawem do dysponowania parem przysługującym wyłącznie właścicielowi nieruchomości. . Pomimo wezwań i monitów uczestnik postępowania nie widzi podstaw do uznania zasadności wniosku, z czym wnioskodawca się nie zgadza.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik postępowania (...) S.A. w K. Oddział w O. wniósł o jego oddalenie podnosząc zarzut zasiedzenia służebności.

W odpowiedzi pismem z dnia 31 marca 2016r. wnioskodawca podniósł brak podstaw do zasiedzenia w dobrej wierze, zakwestionował dokumenty przedstawione przez uczestnika postępowania zarzucając, iż są one nierzetelne, zawierają błędy w nazewnictwie a także brak zgody ówczesnego współwłaściciela - współmałżonka na przebudowę linii przebiegającej przez działkę (...).

Pismem z dnia 02.05.2017r. uczestnik postępowania podtrzymał stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. S. jest obecnie właścicielem działki gruntu nr działka (...) położonej w C. S. dla której prowadzona jest księga wieczysta kw (...). Na nieruchomości obejmującej działkę (...) zlokalizowana jest stacja transformatorowa słupowa(...)Ś. L. wybudowana w 1995r. Od tej stacji przez przedmiotową działkę przebiegają dwie linie napowietrzne.

P. 15kV stanowi odgałęzienie stacji transformatorowej (...)Ś. L. i tą linię wspiera na działce wnioskodawcy jeden słup nr 7. (...) ta została wybudowana w 1995 roku na podstawie decyzji nr (...) z dnia 18.07.1995r. na lokalizację urządzeń wyraził zgodę ówczesny (...). H.. Z tej linii (niebieskiej na mapie) zasilane jest gospodarstwo wnioskodawcy.

D.- NN 0,4 kV to linia również zasilana ze stacji Ś.- L. w skład której wchodzi siedem stanowisk słupowych nr (...)L. ta na odcinku od stacji transformatorowej do słupa 101 została wybudowana w 1995roku, zaś na odcinku od słupa 101-dosłupa 107 wybudowana została przed rokiem 1945 i wyremontowana w 1971r.

Dnia 25.11.1958r. zarządzeniem Ministra Górnictwa i Energetyki utworzone zostało przedsiębiorstwo państwowe Zakłady (...) w K.. Kolejnym zarządzeniem Ministra Górnictwa i Energetyki z 1.08.1982r. utworzone zostało przedsiębiorstwo państwowe Zakłady (...) w K., w skład których wszedł m.in. Zakład (...), a następnie zarządzeniem Ministra Przemysłu z 16.01.1989r. utworzone zostało przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w O., które stało się przedsiębiorstwem użyteczności publicznej. Następnie 9.07.1993r. zarządzeniem Ministra Przemysłu i handlu przekształcono ten Zakład w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa, która została przekształcona w spółkę akcyjną Zakład (...) w O.. Ten zaś w wyniku szeregu przekształceń w trybie art. 492§ 1 k.s.h. i zmian firmy obecnie jest reprezentowany przez wnioskodawcę.

Dowód:

1. Odpis księgi wieczystej KW (...), k.22-25
2. wypis z rejestru gruntów, k. 26
3. mapka k. 102
4. korespondencja między stronami, k. 5-8
5. z dokumentacja zdjęciowa, k. 10-21
6. decyzja z dnia 18/07/1995 k. 32 – zatwierdzenie projektu budowlanego na budowę węzła 15/04 kV w miejscowości Ś. S., k. 32
7. wykaz zgody właścicieli działek na przebudowę linii k. 34
8. projekty techniczny budowy węzła sieciowego, k. 42
9. protokół z 27/12/1995 roku – odbiór techniczny i przekazanie do eksploatacji urządzeń linii napowietrznej 11 kV oraz stacji transformatorowej s-076 Ś. L., k. 36
10. notatka służbowa z dnia 12.03.1998 roku dotyczący ustalenia dostępu do nieruchomości pracownikom RR B., k. 37

11. notatka służbowa z 27/02/2013 roku - ustalenia stron co do swobodnego dojścia do stacji protokół z oględzin stacji , k. 38
12. protokół z pomiarów termowizyjnych, z pomiary rezystancji uziemień - protokół odbioru technicznego z 30/09/1971 roku linii 11/1, k. 38-41
13. protokół pomiarów napięć , k. 43
14. decyzja Wojewody (...) – z 28/10/1994 roku , k. 45-46
15. Zarządzenie Ministra Górnictwa z dnia 25.11.1958r., k. 47-49
16. Odpis zarządzenia nr 131 z dnia 1.08.1982r., k.52
17. Zarządzenie Ministra Przemysłu z dnia 16.01.1989r., k. 54-55
18. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9.07.1993r., k. 57
19. Akt przekształcenia Przedsiębiorstwa Państwowego w Spółkę Akcyjną
akt not A (...), k . 59-65
20. z przesłuchania w charakterze świadka M. M. (1), k. 96
21. z przesłuchania wnioskodawcy , k. 97

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek podlega oddaleniu z uwagi na skutecznie podniesiony przez uczestnika postępowania zarzut nabycia w drodze zasiedzenia służebności i odpowiadającej treści służebności przesyłu.

Zgodnie z art. 305¹ kc nieruchomości można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1, prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu). Dopuszczalność ustanowienie służebności przesyłu na podstawie orzeczenia sądu wynika z art. 305² kc, w ramach którego jeżeli właściciel nieruchomości odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna dla właściwego korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1, przedsiębiorca może żądać jej ustanowienia za odpowiednim wynagrodzeniem. Jeżeli natomiast przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna do korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1, właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu.

Treścią służebności przesyłu jest korzystanie przez przedsiębiorcę w oznaczonym zakresie z cudzej nieruchomości (nieruchomości obciążonej), w zakresie niezbędnym do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń przesyłowych (art. 305¹ k.c. in fine) . Na treść służebności przesyłu składa się również obowiązek właściciela nieruchomości obciążonej znoszenia (pati) istnienia cudzych urządzeń na gruncie, w tym znoszenia podejmowanych przez przedsiębiorcę czynności w celu ich posadowienia, a następnie ich utrzymania, konserwacji, remontu, dozoru etc. (Jak wyjaśnił SN w postanowieniu z dnia 17 lutego 2011 r. (IV CSK 303/10, Lex nr 785540). Art. 305⁴ kc stanowi, że do służebności przesyłu stosuje się odpowiednio przepisy o służebnościach gruntowych. Zatem i treść art. 287 k.c., który wskazuje, że zakres służebności gruntowej i sposób jej wykonywania oznacza się, z braku innych danych, według zasad współzycia społecznego, przy uwzględnieniu zwyczajów miejscowych i art. 288 k.c., według którego służebność gruntowa powinna być wykonywana w taki sposób, żeby jak najmniej utrudniała korzystanie z nieruchomości obciążonej. Nie mniej jednak należy podkreślić, że zasady współzycia społecznego i zwyczaje miejscowe mogą kształtować treść służebności przesyłu tylko w wypadkach wyjątkowych, gdy "brak

innych danych", w szczególności woli stron wyrażonej w umowie (por. G. Bieniek, Urządzenia przesyłowe..., s. 61). Treścią służebności przesyłu jest bowiem korzystanie przez przedsiębiorcę z cudzej nieruchomości (nieruchomości obciążonej), w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń przesyłowych (G. Bieniek, W sprawie podmiotowych praw rzeczowych..., s. 43), stąd zapewnienie prawidłowego funkcjonowania tych urządzeń będzie kryterium rozstrzygającym o treści tej służebności. Stąd też nie zasługuje na uwzględnienie pogląd wyrażony przez wnioskodawców w piśmie z dnia 17.05.2013r. w uzasadnieniu którego odwołują się do konieczności analogicznego stosowania przepisów art. 145 kc a zatem ich zdaniem nie mogło dojść do służebności przesyłu (o co sami wnioskodawcy wnoszą) a co za tym idzie do jej zasiedzenia.

Artykuł 49 § 1 k.c. określa w sposób szczególny status prawny urządzeń służących do doprowadzania wody, pary, gazu, prądu elektrycznego oraz innych urządzeń podobnych. - urządzenia przesyłowe. Do tych urządzeń nie ma zastosowania art. 47 § 2 k.c., a nadto przepis art. 49§ 1 kc stanowi ustawowy wyjątek od zasady superficies solo cedit. Urządzenia służące do doprowadzania lub odprowadzania wody, pary, gazu, prądu elektrycznego oraz inne urządzenia podobne tracą przymiot części składowej nieruchomości (o ile były trwale z gruntem związane) lub przymiot odrębnej rzeczy ruchomej (jeżeli nie były trwale z gruntem związane), a stają się częścią składową instalacji. Jeżeli natomiast omawiane urządzenia nie stają się częścią składową przedsiębiorstwa, pomimo ich przyłączenia do sieci, to ich własność ustalana jest na podstawie zasad ogólnych, np. są własnością właściciela nieruchomości jako jej część składowa. W przedmiotowej sprawie niewątpliwie linie napowietrzne, słupy i stacja są takimi widocznymi i trwałymi urządzeniami i posiadają cechy widoczności i trwałości i stanowią część składową przedsiębiorstwa (...) SA. Świadczą o tym przedłożone przez uczestnika postępowania dokumenty oraz zeznania świadka M. M..

Służebność przesyłu może też być nabyta przez przedsiębiorcę przesyłowego w drodze **zasiedzenia**. Zgodnie z art. 352 § 1 k.c.: "Kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności, jest posiadaczem służebności". Warunkiem zasiedzenia służebności przesyłu jest korzystanie przez przedsiębiorcę przesyłowego z trwałego i widocznego urządzenia - por. uwagi do art. 292 k.c. (np. postawienie na cudzej nieruchomości i korzystanie ze słupa przesyłowego, na którym rozpięto kabel wysokiego napięcia). Nie ma więc przeszkód do uznania przedsiębiorcy, który korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu, a nie ma tytułu prawnego do władania tą nieruchomością, za posiadacza takiej służebności. Posiadanie przez przedsiębiorstwo państwowe urządzeń energetycznych oraz cudzej nieruchomości, na której zostały posadowione, jest posiadaniem w rozumieniu art. 352 k.c. i może prowadzić do zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu (art. 292 w zw. z art. 172 k.c.) (tak SN w postanowieniu z dnia 13 października 2011 r., V CSK 502/10, Lex nr 1096048, postanowienie SN z dnia 26.06.2013r., II CSK 626/12). Co istotne, SN dopuszczał taką możliwość jeszcze przed nowelizacją kodeksu cywilnego, dokonaną ustawą z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw, która wprowadziła do polskiego systemu prawnego służebność przesyłu (zob. postanowienie SN z dnia 4 października 2006 r., II CSK 11/06, niepubl.; postanowienie SN z dnia 22 października 2002 r., III CZP 64/02, Biul. SN 2002, nr 11, s. 7; wyrok SN z dnia 31 maja 2006 r., IV CSK 149/05, Lex nr 258681; wyrok SN z dnia 8 czerwca 2005 r., V CSK 679/04, niepubl.; postanowienie SN z dnia 25 stycznia 2006 r., I CSK 11/05, Biul. SN 2006, nr 5, s. 11, postanowienie SN z dnia 26.06.2013r., II CSK 626/12).

Przedsiębiorca - posiadacz służebności przesyłu będzie uznany za posiadacza służebności w złej wierze (zob. uchwałę SN z dnia 17 czerwca 2005 r., III CZP 29/05, OSNCP 2006, nr 4, poz. 64; wyrok SN z dnia 29 stycznia 2008 r., IV CSK 410/07, niepubl.). W uchwale z dnia 7 października 2008 r. (III CZP 89/08, Biul. SN 2008, nr 10, s. 7; Lex nr 458125) SN wskazał, że "przed ustawowym uregulowaniem służebności przesyłu (art. 305¹-305⁴ k.c.) dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu w ruchu przedsiębiorstwa". Nie ma przy tym potrzeby oznaczania nieruchomości władnącej. Skoro powołana ustawa nie zawiera przepisów przejściowych, między innymi w zakresie zasiedzenia służebności przesyłu, należy przyjąć, że jeżeli termin prowadzący do zasiedzenia służebności upłynął przed dniem 3 sierpnia 2008 r. (to jest przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 maja 2008 r.), to sąd stwierdzi nabycie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, jeżeli zaś po tej dacie - sąd stwierdzi zasiedzenie służebności przesyłu (G. Bieniek, Urządzenia przesyłowe..., s. 72-73)

Stosując odpowiednio normę art. 172 k.c. stwierdzić dalej należy, że do zasiedzenia służebności gruntowej wymagany jest upływ oznaczonego przez ustawodawcę czasu (dwudziestu lub trzydziestu lat) posiadania służebności. Posiadanie służebności powinno być nieprzerwane. Bieg zasiedzenia rozpoczyna się zaś od momentu, gdy posiadacz służebności przystąpił do korzystania z trwałego i widocznego urządzenia. Posiadacz służebności korzysta z domniemania ciągłości posiadania (art. 340 zd. 1 w zw. z art. 352 § 2 k.c.). Stosuje się również wobec niego zasadę, że niemożność posiadania wywołana przez przeszkodę przemijającą nie przerywa posiadania (art. 340 zd. 2 k.c.) oraz fikcję prawną, że posiadanie przywrócone poczytuje się za nieprzerwane (art. 345 k.c.).

Wymagany dla zasiedzenia okres czasu posiadania służebności zależy tutaj, podobnie jak w przypadku nabycia przez zasiedzenie własności nieruchomości, od dobrej lub złej wiary posiadacza. Stosując odpowiednio normę art. 172 k.c. należy stwierdzić, że posiadacz służebności gruntowej nabywa służebność, jeżeli ją posiadał nieprzerwanie od lat dwudziestu, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze. Natomiast po upływie lat trzydziestu posiadacz służebności gruntowej nabywa służebność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy w pierwszej części należy odnieść się do podniesionego przez uczestnika postępowania zarzutu zasiedzenia linii wybudowanej w 1995 roku- 15kv, przebiegającej przez nieruchomość wnioskodawcy.

Celem uporządkowania Sąd zobowiązał uczestnika postępowania do wyjaśnienia nieścisłości związanej z nazewnictwem wynikającym z decyzji z 18/07/1995 roku odnoszącym się do węzła sieciowego 15/4 kv w Ś. S. w związku z przedłożoną mapką z której wynika, że chodzi o obręb Ś. L., a oznaczonym przez świadka M. M. (1) oraz wnioskodawcy obszarem C. S.. Uczestnik postępowania wyjaśnił te kwestie i nie budzi ona wątpliwości również u samego wnioskodawcy (odpowiedź k. 102).

Zdaniem Sądu podniesione zarzuty wnioskodawcy co do nieprawidłowości przy oddaniu do użytku nowej stacji transformatorowej wraz z linią napowietrzna w 1995 roku są nieskuteczne. Wnioskodawca podniósł, że decyzja zatwierdzająca projekt budowlany udzielająca pozwolenia na budowę z 18.07.1995 roku nie wykazuje kiedy zostały posadowione słupy przebiegające przez jego działkę, poza tym uczestnik postępowania nie wykazał, że przedłożył dokumenty budowy świadczące o zakończeniu jej jak dziennik budowy i zawiadomienie zakończeniu budowy, brak jest także mapy pomiaru geodezyjnego powykonawczego. Te braki, zdaniem wnioskodawcy wskazują, że proces budowy nie został zakończony. Wnioskodawca podniósł brak wymaganej zgody współwłaściciela nieruchomości- współmałżonki J. K. H. na zajęcie gruntów.

Z takimi zarzutami nie sposób się zgodzić. Przede wszystkim uczestnik postępowania przedłożył; dokument (k/ 34 – zgody właścicieli działek na którym widniej podpis J. H. pod liczbą porządkową 6. Brak podpisu drugiego współwłaściciela na obecnym etapie postępowania nie ma znaczenia z tego względu, że gdyby istniały braki w dokumentacji – inwestor nie dysponował by pozwoleniem na budowę a taka decyzja została przecież wydana (k. 32). Podobnie protokolarne oddanie do eksploatacji urządzeń po ich wcześniejszym odbiorze w dniu 27.12.1995 roku (k. 37) nie miało by miejsca gdyby organ administracyjny wydający pozwolenie na budowę nie zakończyłyby pomyślnie procesu zakończenia budowy. Brak zaświadczenia na ta okoliczność oraz brak dziennika budowy nie może świadczyć, nadal proces budowy nie został zakończony a co za tym idzie okres zasiedzenia nawet nie rozpoczął biegu. Wnioskodawca nie zaprzeczył, że przez jego działkę przebiegają dwie linie nowa oraz stara sprzed 1945 roku. Kwestionowanie obecnie całej procedury oddania obiektu budowlanego do eksploatacji jest niczym nieuzasadnione i pozbawione racji. W tym stanie rzeczy Sąd podziela stanowisko uczestnika postępowania i wskazuje, że od dnia 27.12.1995 roku a więc od dnia przekazania do eksploatacji nowej linii napowietrznej wraz ze stacją transformatorową - upłynął ponad 20- letni okres, zatem w myśl przepisów powołanych powyżej zarzut zasiedzenia w dobrej wierze jest jak najbardziej zasadny.

W zakresie zasiedzenia służebności przez następcę prawnego przedsiębiorstwa państwowego pewne problemy powstały w związku z dopuszczalnością doliczenia okresu posiadania służebności przez Skarb Państwa, który był jej posiadaczem zgodnie z zasadą jednolitego funduszu własności państwowej. Wprowadzenie nowego art.128 k.c.

z dniem 1.02.1989r. nie spowodowało „uwłaszczenia” państwowych osób prawnych co do składników mienia państwowego znajdującego się w ich zarządzie, ponieważ „uwłaszczenie” takie nastąpiło dopiero na podstawie ustawy z 29.09.1990r. o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości oraz przepisów określających ustrój majątkowy przedsiębiorstw państwowych. Przedsiębiorstwa państwowe, nie funkcjonujące od 1.02.1989r. w ramach jednolitego funduszu własności państwowej, mogły posiadać służebność „dla siebie”, podczas gdy do tej daty posiadały za skarb państwa. Doliczenie okresu posiadania sprzed 1.02.1989r. było możliwe, ale tylko o tyle, o ile doszło do przeniesienia posiadania po tym dniu ze Skarbu Państwa na przedsiębiorstwo państwowe. W praktyce problemy rodzi wykazanie przeniesienia posiadania. Jeżeli przedsiębiorca przesyłowy nabył z dniem 5 grudnia 1990r. na zasadzie uwłaszczenia państwowych osób prawnych, użytkowanie wieczyste nieruchomości władnącej, wówczas decyzja uwłaszczeniowa jest dowodem przeniesienia posiadania nieruchomości władnącej i posiadania służebności (Grzegorz Matusik Własność urządzeń przesyłowych a prawa do gruntu, Lexis Nexis 2011).

Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z 18.05.2007r., w którym stwierdza, że decyzja wydana w oparciu o art. 2 ust. 3 ustawy o zmianie u.g.g. (Dz. U. z 1990 r. Nr 79, poz. 464), może być uznana za dokument stwierdzający, że doszło do przeniesienia posiadania nieruchomości, której decyzja dotyczyła. Ponadto w wydanym wyroku z 25 stycznia 2006 r. (I CSK 11/05) Sąd Najwyższy, po dokonaniu wykładni prawa materialnego, wiążąco wypowiedział się o tym, że użytkownik wieczysty nieruchomości gruntowej może nabyć także w drodze zasiedzenia służebność gruntową zwaną "służebnością przesyłową". Osoba prawna, która przed 1 lutego 1989 r. nie mogła nabyć własności nieruchomości i innych praw rzeczowych, może do okresu samoistnego posiadania po 1 lutego 1989 r. zaliczyć okres posiadania Skarbu Państwa, w którym sama występowała jako dzierżyciel w ramach sprawowanego zarządu mieniem państwowym, jeśli wykaże, że po tej dacie poprzednik przeniósł na nią posiadanie nieruchomości władnącej i jej części składowych. W związku z tak przyjętym rozumowaniem należy przyjąć, że doszło do zasiedzenia służebności linii napowietrznej 0,4 kV z dniem 11.09.1997r. z zaliczeniem posiadania poprzednika prawnego tj. Skarbu Państwa, którego własnością były przedmiotowe urządzenia do 5.12.1990r. (od uwłaszczenia z mocy prawa).

Powyższe okoliczności przemawiają za oddaleniem wniosku o ustanowienie odpłatnej służebności przesyłu.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia treść art.520§2 kpc, na ich wysokość składają koszty zastępstwa procesowego w kwocie 480 zł §5 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (dz. u. z dnia 5 listopada 2015 r.) powiększona o wysokość opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17,00 zł.

Wobec powyższych okoliczności orzeczono jak w sentencji orzeczenia.